

DUALISMES

Si la Assamblea de las Cambras de Comers celebrada á Saragossa no ha donat els resultats que molts esperavan, ab son mateix fracàs ha vingut á demostrar una vegada més lo que pera nosaltres es un axioma; que no tots els pobles d' Espanya senten y pensan de la mateixa manera, y que falla un principi comú dins del que hi cÁPigan totas las varietats.

Ja en la manera de presentar els punts que havían de discutirse se marcáren bé dúas tendencias, representadas la una per las regións del Nort de la península y l' altra per las del centre y mitj día. Els representants de las primeras comprenent la necessitat de variar de sistema, presentáren els punts de vista generals que han de servir de base á la nova organisió. Els representants de las segonas, respectant els fonaments del actual organisme, presentan una serie de reformas de detall, més propias de ser implantadas desde 'l gabinet de un ministre que no de ser discutidas en assambleas que no tenen caràcter legislatiu. Elevació de idees els uns: punts de vista particulars y restringits els altres.

La major part de las votacions també han corroborat qu' existeix un verdader dualisme entre 'l Nort y 'l Sud de la península, y de tal manera que examinantho ab imparcialitat se veu difícil l' armonía.

Hi havia alguns que s' havían fet la ilusió de que 'ls desastres que ha sofert la nació obrirían els ulls á tothom; més els resultats que fins ara podém apreciar ens diuen que fins en testa propia n' hi ha molts que no escarmentan.

Es veritat que las corrents descentralisa-

doras van guanyant cada día mes terreno, més també ho es que no totas las regións entenen la descentralisació de la mateixa manera; demostrantnosho palpablement la Assamblea de Saragossa ab las conclusions aprobadas, tant poch radicals, que creyem que la majoría dels polítics d' ofici no tindrán cap inconvenient en adoptarlas, segurs de que, practicadas per ells, portarán á Espanya la mateixa felicitat y 'l mateix benestar que fins ara havém disfrutat.

A més del dualisme entre las regións del Nort y las del Centre y Mitj día, havém pogut fernos càrrech de un altre dualisme, entre Catalunya y 'l resto d' Espanya, y no es que l' hagin manifestat els cataláns sinó 'ls altres. A mí no m' ha vingut de nou, porque he tingut ocasió mil vegadas de apreciarlo: aixís es, que no 'm sorprengué la unanimitat ab que tots els no cataláns votáren contra la proposició del senyor Espinós, en la que demanava que 'ls qu' han d' aplicar la justicia á Catalunya coneguin las lleys y l' idioma qu' en la regió 's parla: més no ho demanava pera Catalunya sols, sino pera totas las regións en que 's parla una llengua diferente, y pera la que tenen lleys especials.

He dit que no 'm sorprengué la unanimitat dels vots de tots els no cataláns, y m' haig de rectificar, puig qu' en aquesta materia 'ls aragonesos m' han donat xasco. Jo 'm creya qu' eran ayments de las sevas lleys, y n' estavan orgullosos, per estar inspiradas, ab tot y ser tant antigues, en un esperit més lliberal que 'l de moltas legislacions modernas. Més no serà aixís quan no vehuen inconvenient en qu' en sa terra sigan jutjes els que no coneixen las lleys del país, que no s' ensenyan en las Universitats.

Altre prova del dualisme últimament men-

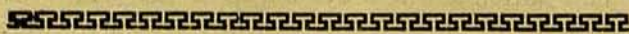
cionat, està en que fins tractantse de regionalisme, quan no era català 'l que 'n parlava se l'atengué en la Assamblea, com ho proba 'l ré-gimen excepcional á favor de Galicia que s'acordá en lo referent á organisació municipal.

¿Tenen fácil resolució aquestos dualismes?

Tota organisació que 'ls desconeixi, y tinga per fonament una uniformitat qu' es la negació d' ells, més que destruirlos, lo que farà serà engrandirlos fins á un extrém que s' arribi á fer impossible sa resolució.

Més si entrém francament en un régimen liberal, que respecti la autonomia de las regions que vulgan ser autónomas y que tenen necessitat de serho, y se respectin no sols en las lleys, sino en las prácticas legals, els drets de la personalitat, per la mateixa forsa de las cosas surgiria 'l principi comú dintre 'l que ruirían en armónich consorci totas las varietats.

M. ROGER.

La novela d' en Raymond

(Continuació).

En la nit següent hi hagué ball, y en ell tingué ocasió de conèixer á la majoria de las senyoretas del poble y de la colonia forastera; mes se fixá principalment en las dúas que li foren primerament presentadas. Una d' ellas la Esperansa, era cosina de la senyora de don Joseph, per cèrt molt guapa: l' altra la Hermínia, era una íntima amiga seua: sa hermosura produhí un efecte extraordinari á n' en Raymond. Y no obstant las faccions no 's distingían per sa regularitat, pero aquells ullasos enlluernavan y aquell ayre magestuós com el de una renya imposava. Entre las dúas amigas, els mellors tipos del ball, molts preferían á la Esperansa, entre ells en Jaume, amich de col legi d' en Raymond, que ben clar demostrá estarne enamorat.

Malgrat las diversas apreciacions de que sa hermosura era objecte y que tot sovint se disputava entre 'ls partidaris de una y d' altre, eran verdaderas amigas. Compartían de bon grat el ceptre de la hermosura en aquella reduhida societat. La lluyta era entre ellas per una part y per l' altre las duas germanas B.... de la colonia de la capital, que no 's resignavan á que senyoretas de poble ocupessin el lloch preeminent.

Verdaderament las duas germanas eran

guapas, vestían ab elegancia y podían sostenir la lluyta, fent que no hi hagués vedcedoras ni vensudas, perque la desventatja que podían portar en lo referent á hermosura, la compensavan ab la que en son carácter tenia la Hermínia: havia donat algunas carabassas, y 'ls favorescuts ab ellas no la miravan ab bons ulls.

En Raymond no havia tingut temps d' enterarse de totas aquestas intimitats, quan se presentá per primera volta en aquell petit mon. Acostumat al tracte social, cumplí ab tots els debers de bona societat: pero per més que volgués amagarho, no pogué dissimular la gran impresió que li féu la hermosura de la Hermínia; més á més quan parlant ab ella tingué ocasió de compendre la valua intelectual de tant hermosa nena. Podía sostenir ab ella una conversa que fos manifestació de la vida del esperit: sense tenir que recorre á vulgaritats, com quan parlava ab altrás noyas. Quina satisfacció més gran experimentá 'l bon Raymond al descubrir que la que 's feya notar per la hermosura física, era apassionada per totas las manifestacions artísticas, demostrant un gust exquisit al fer judicis sobre las corrents modernas en música y pintura.

Y ¿com era possible que omplint son cervell ideas tan elevadas, se preocupés de las intrigas que bullían en aquell cercol social? ¿Com s' havia d' adonar de que s' anava convertint en l' héroe, en el personatge principal, enlluernat com estava per la gran llum que despedían els ulls de la Hermínia tot parlant de Beethoven, Wagner y de la música popular?

Perque era lo cert: á la casualitat de ser presentat primer á la Esperansa y á la Hermínia, degué 'l convertirse en l' héroe de la temporada. Com tenia una conversació molt agradable, ballava 'ls llanceros y rigodóns ab molta distinció, y era dels pochos que sabían ballar el vals segóns el sistema antich y 'l modern, la colonia de la capital, es á dir, las germanas B.... declaráren que era precís formés part de son cercol, y s' entaulá, pero ab més forsa, la mateixa lluyta que s' havia entaulat per arrencar á n' en Jaume dels llassos ab que volían amarrarlo las senyoretas del poble.

Ab tot y ser tan petit aquell mon encara 's trobava dividit en dos cercles; y no eran principalment caracterisats per ser del poble ó forasters; sinó que com aquesta qualitat distingía als caps visibles, els satélits que rodejavan á las dúas germanas, tenían á gala ser de la capital.

En Raymond era 'l personatge disputat, el

motiu de la guerra en aquell moment, y aixó sense qu' ell s' en dongués compte.

Al retirar-se á reposar, no pensava més qu' en la Herminia: ¿hauré trobat el meu ideal? ¿será aquesta la dona quina personalitat se podrà fusionar ab la meua? ¿té las mevas aspiracions? ¿creu ella impossible la vida reduhida á satisfer las necessitats físicas, y á las quatre vulgaritats que serveixen de fonament á aquesta insulsa vida social de la nostre classe mitja ab pretensions d' aristocracia? M' ho fan suposar sas aficions artísticas: pero y la part purament intelectual ¿y en lo referent á la moral? Convé sortir de dubtes aviat, perque hi hagi possibilitat d' apagar la flama que comenso á sentir dintre del cor, si ho fa necessari 'l que las condicions morals no corresponguin á las físicas.

L' endemá comensá á fixarse en qu' ell era 'l personatge principal de la comedia que en aquell petit mon se representava en aquells moments. No deixá de notar las coqueterias de las duas germanas B.... principalment l' Adela, á la que seguí molt bé la broma, quan s' assentá al costat d' ella, en el rotllo que 's formá en la acera de la casa ahont vivían, situada en el carrer que á las nits servía de passeig. No s' en pogué excusar, la invitació quan passá per allá se li feu en deguda forma; y per altra part el rotllo de la part enemiga no estava encara format, perque la Hermínia y la Esperansa no sortiren fins á última hora, y las demás las esperaren passejant amont y avall.

RAMIR TRAGÓ Y CORÉS.

(Seguirá).

PLANY

Lluny de la terra
que 'm vegé néixer
y á l' altra banda
del fondo mar,
busco un ángel per pampes y sabanes
que am tu s' assemblí; mes lo busco en va.

Tan sols un rostre tan bell hi havia:
Quan vaig anar-men
ja foren dos:
lo que tenías,

i el que m' enduia grabat al cor.
En cor de marbre van esculpir-lo
si l' anyorança i 'ls sofriments;...
lo foc de la passió ha cambiat lo marbre
en cera; mes ta imatge,
ta imatge encara hi es.

Per 'xo t' estimo com les aus boscanes
aiman la llibertat;
aiman lo bosc;
encar' que m' encadenis ab cadenes
que mitj m' ofegan estrenyentme 'l cor.

Per 'xó si avans era home,
lo que avui soch no ho sé...

Si es esser lo no ser,
jo soc la essencia
de un recort que rosega un pensament.

GUSTAU DE MONTMAITRE.

Montevideo Septiembre 98.

Sr. D. Francesch Marull

Palamós.

Estimat y bon amich: Preneh la ploma ab lo cor ple de dol y los ulls rassos de llágrimas. Vinch de donar l' últim adéu á nostre prehuat amich en Narcís de Fontanilles. Sí, aquesta matinada, ha mort, á l' etat de 24 anys, quan li somreya un pervindre, deixant á sa familia y á sos amichs, que aquí som á cents, en la pena que podrás comprendre.

¡Pobre Narcís! Durant dos anys y mesos, cada día, ha sigut mon dexeble y mon company. Assistía á mas lliçons de Matemáticas sens deixar-ne una, ab aplicació eczemplar y s' assentava á mou costat aprenent métodos y procediments d' ensenyansa. En cambi, explicava á un grupo numerós de noys, casi homes, l' historia de Catalunya, y además, era 'l mestre de llengua italiana, que cultivava ab un zel y un interés digne de tota llohanca.

Vosaltres, los de LA SENYERA, que 'l coneixiau tan y tan l' estimavau, no sabéu, tal volta, 'l carinyo que vos tenía y l' entusiasme ab que parlava sempre de Palamós.

Quan la mort de nostre coral amich vostre Director, en Xavier Bonet, en Fontanilles, ab los ulls plorosos y tot esglayat, va corre á donarme la desgraciada noticia, y passáron molts días sens que ell pogués creure que aquell jove expansiu, tan bon amich y ple d' entusiasme per totas las bonas causas, hagués pogut deixar la terra.

¡Quí li havia de dir! ¡Encare no fa un mes que cullía aplausos y més aplausos en nostre colisséu, recitant las poesías que li varen premiar en nostre certámen!

Sé que ha mort enmitj de una greu recan-sa. ¡No ha pogut veure estrenar un preciós monólech (no 'l que li premiaren derrerament á Olot) que havia escrit pera en Borrás y que

ja eix notable actor estudiava pera posarlo en aquesta temporada!

¡Pobre Narcís, pobre amich meu! Are imprimía un preciós tomet de poesias, totas ellas inspiradíssimas, totas molt originals, com tot lo que escrivía, y 's disposava á fer oposicions, puig ja sabrás que era Mestre superior, havent fet sa carrera sens interrupcions y ab notas brillantíssimas.

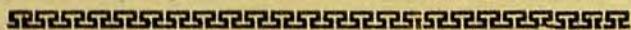
Dediqueuli bon recort en LA SENYERA, ahont tan sovint escrivía y á la que tan estimava. Sempre deya que, si li donavan á triar cent escoles y entre ellas hi fora la de Palamós, las deixaria totas per vosaltres.

Trasmet la mala nova á tots eixos amichs y reb l' abressada de ton affmo.

Joseph Dalmáu Carles.

La redacció de LA SENYERA s' associa al just dolor de sa apreciable familia, ensemps que plora la pérdna de tan bon amich, quinas poesias han tingut ocasió d' apreciar nostres llegidors.

Creyem que 'l mellor recort es insertar la carta de nostre estimat amich.

NOVAS LOCALS

Desde 'l célebre temporal del any cuaranta no se 'n havia vist un altre d' igual en aquesta costa com lo del día 26 del mes passat.

Feya dos días que bufava 'l llebeig huracanat, aixecant forta marejada; y si bé 'ls rompentos de La Llosa (1) y de las grossas onas bon tros abáns d' arribar á terra eran més que regulars, no per aixó revestia 'l caracter de verdader temporal.

Aixís s' es devingué 'l dissapte, apretant més fort 'l vent desde las primeras horas, considerantse ja temporal desfet.

Las formidables onas rompían ab estrépit en los penyals de la costa y en la escollera del moll, enlayrant sos gegantíns pandatxos escumejants que 's desfeyan en ruixadoras cascadas.

Lo cel permanesqué complertament seré fins á las deu del matí que comensá á cobrirse per la part del S. O. d' ahont venía 'l vent, estenentse arreu, y cayent á intervals algún petit ruixat.

(1) Baix que 's troba en mitj de la badia, á una milla enfora, en quin han embarrancat moltes embarcaciones, essent un perill constant pera la navegació d' aquesta costa.

A mitja tarde aná carregant mes el temps; ja era tempesta desencadenada; tota la mar no era més que un rompent fet; algunas onas pujavan dalt de la carretera, ahont havían hagut de colocar los bots y llahuts de pesca á fi de que la mar no 'ls estellés; la plassa de la Estació estava inundada; entrant algún colp de mar dintre de la estació del Tranvía del Baix Ampurdá y pujant sobre las aceras de las casas de La Platja que donan de cara al moll.

Ja de bon matí comensá á haverhi topadas entre las embarcaciones amarradas dintre del port; y á fi de evitar algún siniestre, foren amorradas á terra, en la platja de sota del Mirador, las barcas Anita, Manuelito y Pepito, boy carregadas, quedant en la andana la Montserrat y la Lolita, lo bergantí goleta Príncipe y la balandra Nuevo Valiente.

Al caure la tarde y á mida que 'l temporal anava adquirint majors proporcions el Nuevo Valiente rompé una de sas amarras y 's tira sobre del Príncipe comensant á cruixir y á saltar estellas, per lo que 's vegéren obligats los mariners del segón á llargar velas pera que la forsa del vent los separés, puig que dintre del port l' aigua era tot un rebulliment que feya anar las embarcaciones d' aquí per allá ab fortas sotragadas.

De cuarts de cinch de la tarde fins á las set, la tempesta era imponent, espantosa; alló no eran onas, eran montanyas d' aygua que 's desplomavan, s' empenyían, se capdellavan y descapdellavan furiosas, desenfrenadas, descompassant lo moll que semblavan grandiosas cataratas, removent la escollera y arrencantli alguns metres de la punta; capgirant grans rocas; arreballant las sapes d' alga del fons y escupintlas ab rabia á la platja y escampant son ruixim com pluja menuda, que per tot arreu mullava la gentada que acudí á presenciar aquella revolució meteorológica.

En lo més fort del temps, las onas se 'n entravan dins de casa d' En Sebastiá Crosa y las demés d' aquell carrer, obligant als vehíns á tancar las portas, y als que per gust ó necessitat havían de passar per allá veyense precisats á esperar una fallida del aygua pera no esser arrollats. En las esmentadas casas de La Platja, ja no s' acontentava l' aygua de pujar sobre las aceras, sinó que en algunas cantonadas se ficava carrer endíns. En lo freu que hi ha al peu de la paret alta del moll las rocas de la escollera hi pasavan sembrant tot lo camí y anant á parar dintre del port.

La vía que corra pel llarch de la platja quedá tota sosmoguda y un tren quedá enssorrat.

Cuan se feu fosc, entre sis y set, los llampechs que anunciavan la feréstega gropada que anava acostantse, descarregá ab un diluvi ab acompañament de tróns y ventada aclónica que feya fredat; qui no ha vist alló no sap pas lo qu' es lo més aterrador.

Lo bergantí goleta y la balandra rompéren las amarras, embestintse y saltant estellas, de las velas que havia llargat el primer pera safar-se del altre, 'l vent rompé 'l velatxo baix, lo pitifloch y la trinquetilla.

De las topadas resultáren el Príncipe ab el cuadro de popa fet malbé y 'l Nuevo Valiente ab lo costat d' estribor y la popa destrossats, y 'l pal messana romput; abdós plens d' aygua, puig que están desgabellats y ensurada, per anar carregats, el Príncipe de feixos de suro y el Nuevo Valiente de pipería buyda.

La Montserrat y la Lloïta no 's moguéren de la andana y pot dirse que sense averías ó d' escassa importancia.

Mentres durá la tempesta, l' huracá rondá tots los vents del mateix quadrant desde mitjorn á ponent; cuan bufava ab més intensitat dominava 'l mitjorn.

Afortunadament no s' ha de plányer cap desgracia personal; pero de travalls no 'n faltáren.

A la circumstancia d' esser día festiu lo següent al del temporal, foren nombrosas las visitas dels forasters que vinguéren á veure 'ls seus efectes en nostre port.

La boya que feya molts anys estava fondejada en lo port y que havia aguantat ab bravura tants de temporals, al veure 'l mal génit del darrer, també cregué convenient rompre las amarras tocant pirandó, y á correuytas, camus ajudeume, no pará fins á dalt de la platja.

Lo dissapte día 26 del corrent se representá en lo Teatre Cervantes lo drama ja conegut «Sor Teresa» que obtingué molt acertada interpretació per la companyia que dirigeix lo Srt. Parreño.

Una vegada més tinguérem ocasió d' apreciar las cualitats artísticas de la Sra. Llorente que en lo paper de protagonista conquistá molts y merescuts aplausos, lo mateix que lo Sr. Parreño, qui sapigué treure tot lo profit possible d' un paper secundari, premiant son treball lo públich ab repetits aplausos.

Lo Sr. Miquel, just y artista com sempre. Lo públich sortí satisfet de la funció.

Llástima que no pogués ser més numerós,

dat lo intempestiu del temps, ja que aquesta companyia se mereix que 'l públich acudeixi ab més assiduitat á las representacions.

Tenim notícias de que las consultas fetas per la Diputació provincial de Girona, han donat per resultat la casi unanimitat en favor de la descentralisació, y una majoría á favor de que la entitat que 's converti ab el Poder Central representi á tota Catalunya.

Ab las darreras plujas, tornem á tenir l' aygua de la mina de la que 'n careixíam feya molt temps.

En Francisco Glos y Calcat que tants de treballs ve fent en favor de la idea d' emplear la llengua catalana en la instrucció primaria, ha publicat ab el títol de «Lo primer llibre dels noys», un petit opúscol, pera que pugui servir de text en las escolas catalanas.

Creyem que aquest llibre mereix ser consultat pe 'ls que 's dedican á la ensenyansa elemental, puig emplea un sistema nou, que l' ajuda á fer mes comprensible.

Felicitem al autor, y li donem las gracias per la atenció que ha tingut en remetre 'ns un exemplar.

La comissió administrativa de la funció de beneficencia, ens ha entregat divuyt pessetas, que ab las rebudas la setmana anterior suman trenta cinq.

Tornem á recomanar s' ens facilitin informes, pera la mellor distribució.

En el tros de carretera corresponent al tema d' aquesta vila, s' hi está posant grava.

Ja era hora: pero 'ns temem, que no per aixó la carretera estará tal com deuria, porque la calitat de la pedra deixa molt que desitjar.

Regionals

Tots els ajuntaments del partit judicial d' Olot s' han manifestat en favor de la constitució de una Diputació única á Catalunya que disfruti d' autonomia administrativa, y que las eleccions se fassin per agrupacions dels interessos socials.

En la sessió que celebrá l' Ajuntament de Tarragona lo día 18 d' aquest mes, lo regidor En Francisco Ixart y Moragas, proposá que s' envie á la Reyna Regent un Missatge demanant la descentralisació administrativa. Aquesta proposició fou acceptada per unanimitat.

L' Ajuntament de Tossa, ha contestat ja la consulta de la Diputació de Girona, declarant-se partidari de la autonomia econòmica y de la Diputació general de Catalunya.

S' han adherit al Missatge presentat a la Reyna Regent per las societats barceloninas, la Cambra Agrícola de Tortosa y sa comarca, la Associació d' Agricultors d' Arbós, l' Ajuntament de Reus, la Lliga de Productors de Vilanova y Geltrú, la Diputació Provincial de Barcelona, la Cambra Agrícola del Vendrell, la Associació de propietaris Rurals del Vallés, l' Ajuntament de Valls, y altres que seria llarch anomenar.

Recordinse las adhesions publicadas en els numeros anteriors, y 's comprendrá la trascendencia del actual moviment.

PARLA 'L PAÍS

Opinió respecte al estat actual d' Espanya, de D. Ximplici Oliveras; ex-americano, acaudalat fabricant de peptonas, salsitxas, botons de banya y mocadors de seda.

Consequents en la idea que 'ns hem proposat d' explorar la opinió de tots los homes de válua d' aquesta comarca, varem tenir abans d' ahir lo gust de saludar a tan eminent personatge, a fi de conèixer lo que pensa y sent respecte al estat actual d' Espanya.

Com era de suposar, ens rebé ab l' amabilitat a que 'ns té acostumats *de sempre*. Tant fou entrar a casa seva cuan ens va oferir assientto a la entrada, demunt d' una samal capgirada.

Preguntat que va ser, va respondre fent una elocuent improvisació, de quina procurarem estractarne lo més substanciós, en la impossibilitat de ferho íntegro, ja que a n' aquest poble no hi ha taquígrafos.

—L' estat actual d' Espanya, digué D. Ximplici no es tant desesperat com molts suposan; ab molta bona voluntat y canviant d' homes y de cosas, aquesta, per molts desventurada nació, renaixeria de las sevas cendras com *l' avi Félix*.

Més de set vegadas s' ha trovat Espanya més apurada qu' avuy; pero gracias a la energia dels seus grans homes *ha pogut contarho*. ¿Qué va fer lo gran Mendizábal, despres de la batalla de Trafalgar? *Pues* crear un impost extraordinari sobre las espardeñas de llinet y 'l *vi carbonat* de sosa. ¿Qué va fer en Patrici de la Costura despres de la conquista de Méjich? *Pues* suprimir las ganxolas dels esclops.

Si avuy per avuy (mal m' está 'l dirho) hi

hagués homes ab prou energia, capassos com los esmentats de jugar 'l tot pe 'l tot, ja sería una altra cosa.

—Bé, molt bé; espliquins donchs lo seu plan.

—Per primera *antuvia* procurar per tots los medis possibles, aumentar los ingresos; rebaixar las contribucions; tarifar 'ls comestibles, crear un impost extraordinari sobre 'ls polvos de banya de ciervo y establir la poligamia.

He dit aumentar 'ls ingresos a fi de fer *frenta* a totas las necessitats; rebaixar las contribucions porque 'l poble no *hu tingués tan carregat*; tarifar 'ls comestibles porque las mongetas, arengadas, y peix de xávega, paguésin cuarenta duros per troca, y en cambi obligar a carnissers y pagesos; aquells a que venguésin la carn a deu céntims la carnicera y aquestos donar 'ls pollastres a ral 'l parell, obligantlos a criarne dos mil parells cada casa, tot aixó en benefici de la classe treballadora.

—Y respecta a l' impost extraordinari sobre 'ls polvos de banya de ciervo?

Aquí s' extengué tant nostre consultat, que es difícil, sino impossible, donar una petita idea de lo molt que va dir. En resúm: no podéu pensarvos 'ls inmensos beneficis que aquest impost reportaría; figúrinse que ab aquestos polvos solsament s' hi netejan objectes de metall, com diriam, plata, or, nikel, etc. etc. y com que d' aqueixos metalls sols ne gastan 'ls senyors, podrian posarhi d' impost cent pessetas per kilo y... ahont aniria a parar...

—Y si llimpiessin aquets objectes ab terra d' escudellas?

—¡Alto aquí! llavoras, al que l' hi fos probat cinc mil duros de multa.

—Y respecte a establir la poligamia, ¿quins beneficis ens reportaría?

—Pel moment, cap; pero jo 'ls hi asseguro que d' aquí a vint anys las quintas serian extraordinarias.

Vam despedirnos satisfets de la amabilitat de D. Ximplici Oliveras y ja 'ns en anavam cuan digué ab energia:—¡ah!, escoltáu; lo més necessari, ans que tot lo que hos he dit, per regenerar a Espanya es convenient obligar a los recaudadors y cobradores de tots los rams de l' hisenda pública, que cobrin ab calsetets y samarreta.

—Dispensi, ¿podria dirnos 'l perquè?

—Senzillament; porque aixís no podrian ficarse cap cuarto a la butxaca.

B. LAFI.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.---BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxas de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxas de Salvamen', etc.

TALLER DE VELAMEN

Unich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció telegráfica, «YACHTS», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

ATLANT II guanyador del primer premi de la seua serie en las últimas regatas de Cette.

MIGUEL CARDONA

ANTIGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vaporcitos de madera y hierro en clase de remolcadores, barcasas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I, Atlant I, Conqueridor II, Nitetis** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torreveja, Villanueva y Geltrú, Matarô, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

SASTRERIA
Las dos Américas

DE
JOAQUIM DAURA

13, Unió, 13

Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus módichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandió mostruari.

C. Serrano y C.^a

JEREZ DE LA FRONTERA

Culliters, magatzemistas y extractors de vins de **Jerez, Málaga, San Lúcar, Madeira y Porto.**

Representant á Palamós

MIQUEL PALET Y BOIX,
qui admet demandas al por major y menor, á preu limitats.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS
DE

Salvador Plaja Villena
Palamós.

Se serveixen tota mena d'obras á la bestreta y á plassos.

Xarop de hipofosfits GIMBERNAT

El millor de 'ls tonich reconstituyants que 's coneixen.
Cura la *anemia, clorosis, tristerisme, insomni.*

Frasch 10 rals.

Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14
BARCELONA.

Se venen á PALAMÓS per D Joan Vilar, Farmacia

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,

PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIONS,

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M.ª Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.--Palamós.

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduca, arbres d'ombra y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de **rams artistichs.**

Aquest establiment s' encarrega de la plantació de parchs y jardins. Per un preu molt módich, se fá cárrech també del cuydado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantisa sos productes.

Se retornará 'l valor de las plantas que no reunescan las condicions que s' hagen establert al efectuarse la venda.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.